

ಭೇಟಿಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿತ್ತು. ಮಾತಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಸ್ಥಿರರೆಂದರೆ ರಾಯರಿಗೆ ಹಬ್ಬಿದೂಟಿ. ಆವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನಪ್ಪ ಮಾತಾಪುರ್ತಿರೆಂದು ವೈಷ್ಣವಿಯ ದಾರು. ಮೊದಲ ದಿನ ಅವನೆರು ವೈಷ್ಣವಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೂ ರಾಯರ ವಯಸ್ಸನ್ನ ಗಮನಿಸಿ ಲೇವಣ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಹಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಶ್ಯಕ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರ ಮನೆಗೇ ಒಂದಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಘಲ್ಲುಣಿದುರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ವೈಷ್ಣವಿ, ಸಹಿ ಹಾಕುವ ವ್ಯಾಜದಲ್ಲಿ.

“ನನ್ನ ಮಗಳು ವೈಷ್ಣವಿ” ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದರು ರಾಯರು. ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ನೇರಿಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅದು ಲೋಕಾರೂಢಿಗಳೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತೇ ಎನಾ ಮತ್ತಾವ ಭಾವನೆಯೂ ವೈಷ್ಣವಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿರಲ್ಲ. ಹೌದೇ? ತೀರಾ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಸುಳಾದಿತ್ತು. ರಾಷ್ಟ್ರಿಕ್ಕತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಒಂದರ ಮಾನ್ಯೇಜರ್ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೌಢ ವಯಸ್ಸಿನ ವೃಕ್ಷ ಒಮ್ಮೆ ನೇರಿಡರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೇರಿಡಬೇಕಿನಿಸುವ ಷಕ್ತಿತ್ವ ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಸ್ತೀಯ ಗೆರೆ ಮಾಸದ ಅವನ ಅಚ್ಚಕಟ್ಟಿನ ಉಪಹೋ, ಆರದಿಯ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಲುವ್ಹೋ, ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿನ ಲವಲವಿಕೆಯೋ ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಂದದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಸೋಬಗೋ, ವೈಷ್ಣವಿಗೆ ಇಂತಾದ್ದೇ ಎಂದು ಬೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲಾಗದ ಒಂದು ಕುಂಬಕ ಶಕ್ತಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತ್ತು ಅಂದರೆ ಅತಿಶಯೋತ್ಸಯಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ತಾನೇ ಕಾಫಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು ವೈಷ್ಣವಿ. ಅವನೆರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸುಳಾದಾದುವ ಬರುಕೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಚಿಗುರೊಡೆದಿತ್ತೇ? ಇದ್ದಿತ್ತು. ಭವಿಷ್ಯದ ಯಾವುದೋ ಫುಟನೆಗೆ ವಿಧಿ ಎವ್ವೋ?